

Arrest

nr. 213 060 van 27 november 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. JP LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 25 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. LIPS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Urum, Anambra state. U leefde in het dorp Ukbekmioenku nabij Urum, tot aan uw vertrek naar Europa in 2004. Uw vader kreeg in 2003 nierproblemen en diende hiervoor een operatie te ondergaan. Omdat jullie dit niet konden betalen, leende u het geld van Maria, een vriendin van een vriendin van uw moeder. De afspraak was dat u het geld zou terugbetalen door in Italië te gaan werken als kapster.

Voordat ze u het geld gaf diende u een eed af te leggen waarin u zweerde dat u het bedrag zou terugbetalen. U werd door een neef van Maria naar Italië gebracht. U verbleef daar twee jaar in een vluchtelingenkamp in Sicilië. U diende een verzoek om internationale bescherming in, maar uw verzoek werd geweigerd. U hoorde van uw moeder dat u naar Reggio Nell'Emilia moest om bij Maria's broer, Festos, te gaan om er te werken als prostituee. U wou dit niet doen en weigerde dit gedurende twee jaar. Na twee jaar ging u toch naar Festos, omdat uw moeder in Nigeria bedreigd en geslagen werd omdat u weigerde het werk te doen. U werkte gedurende drie jaar als prostituee en betaalde zo reeds 10000 euro af aan Maria. Na drie jaar wilde u het werk niet meer doen en verliet u Festos en ging bij vrienden in Reggio Nell'Emilia wonen. U vernam van uw broer dat uw moeder vermoord werd in opdracht van Maria omdat u stopte met het werk. Uw broer ontvluchtte ook het dorp en verhuisde naar Benin City. In 2010 ontmoette u Anthony A.E., de vader van uw kinderen. U leefde tot 2016 illegaal met hem in Reggio Nell'Emilia, maar nadat jullie uit elkaar ging verliet u Italië. In december 2016 reisde u naar Duitsland. U diende een verzoek in voor internationale bescherming maar verliet Duitsland zonder een interview te doen. In november 2017 reisde u naar België. U kwam aan op 15 november 2017 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 21 november 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Ten eerste dient te worden vastgesteld dat u pas lang nadat u volgens uw verklaringen in de prostitutie gedwongen werd (2007) en na de beweerde moord op uw moeder nadat u stopte met zich te prostitueren (2010) een verzoek om internationale bescherming indiende.

U verklaarde dat u in januari 2005 Italië binnenkwam en u diezelfde maand een verzoek om internationale bescherming indiende (verklaring DVZ, dd.10/1/2018, vraag 22). Er werd een weigeringsbeslissing genomen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming (gehoor CGVS, p.23). Eind 2005 zou u voor het eerst vernomen hebben dat u zich in Italië zou moeten prostitueren (gehoor CGVS, p.17). Twee jaar lang weigerde u om als prostituee aan de slag te gaan, maar nadat uw moeder in 2007 geslagen werd, prostitueerde u zich gedurende drie jaar. In 2010 weigerde u opnieuw u te prostitueren, waarop uw moeder gedood werd door het netwerk van Maria, de persoon die u in de prostitutie dwong (gehoor CGVS, p.18-19). U diende echter geen nieuw verzoek om internationale bescherming in te Italië. In december 2016 reisde u van Italië naar Duitsland, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. U bent toen niet naar uw interview gegaan omdat u moest bevallen. Daarop moest u het opvangcentrum verlaten, waardoor u in november 2017 naar België reisde, waar u op 21 november 2017 opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende (verklaring DVZ, dd.10/1/2018, vraag 37). Van iemand die een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft bij terugkeer naar haar land van oorsprong, kan men verwachten dat ze ook onmiddellijk na het ontstaan van deze vrees een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat u dit niet deed en wachtte – en dit zelfs pas deed twaalf jaar nadat u voor het eerst te horen kreeg dat u zich in Italië moest laten prostitueren, tien jaar nadat uw moeder in Nigeria mishandeld werd door het netwerk van Maria, de persoon die u in de prostitutie dwong én zeven jaar nadat uw moeder in Nigeria gedood werd door het netwerk van Maria, de persoon die u in de prostitutie dwong –, toont aan dat uw vrees voor vervolging niet van die aard was om de bescherming van de Europese autoriteiten aan te vragen.

Ten tweede kunnen de nodige vraagtekens worden geplaatst bij de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde manier waarop u Nigeria verliet en naar Europa reisde.

U verklaarde dat u en uw familie geld leenden van een vrouw, genaamd Maria, om de ziekenhuiskosten van uw vader te betalen. U verklaarde dat u overeenkwam dat Maria u naar Italië zou brengen om het geld daar terug te verdienen (zie notities CGVS, p. 8).

Vooreerst heeft u weinig kennis over Maria, de vrouw die u de grote som geld zou geleend hebben, en Angela, de vriendin van uw moeder die u in contact bracht met Maria. Er werd u gevraagd hoe u in contact kwam met de vrouw die u geld leende. U verklaarde dat een vriendin van uw moeder die vrouw kende. Er werd u gevraagd wie die vriendin is, waarop u antwoordde dat u haar ontmoette als vriendin van uw moeder. Er werd u gevraagd wat haar naam is, waarop u -twijfelachtig- antwoordde 'Euh, Angela'. U verklaarde dat de vrouw die u het geld leende Maria heette en u haar voordien niet kende. Er werd u gevraagd meer te vertellen over wat u wist over Maria. U verklaarde dat zowel u als uw moeder haar niet kenden, maar dat de vriendin van uw moeder haar wel kende. Vervolgens werden u vragen gesteld over Angela, over wie u verklaarde dat het een goede vriendin was van uw moeder. U wist echter niet hoe haar echtgenoot heet of hoe haar vijf zonen heten. Wanneer u gevraagd werd uit te leggen waar Angela woonde, verklaarde u vaag dat het in Urum is op 30 minuten van uw huis. Wanneer u gevraagd werd uit te leggen waar haar huis gelegen is, verklaarde u dat u er maar één maal ging, u het niet kende en u enkel uw moeder volgde naar die plaats (zie notities CGVS, p. 11, 12). U verklaarde ook niet te weten hoe Angela en Maria elkaar kenden (zie notities CGVS p. 11). Vervolgens werd u vragen gesteld over Maria, over wie u verklaarde dat ze u en uw familie 600 000 Naira leende. U verklaarde dat ze haar man verloor, maar wist niet op welke manier. U verklaarde dat ze acht kinderen heeft. Wanneer u gevraagd werd of het jongens of meisjes zijn, antwoordde u – naast de vraag- sommige zijn student, sommige leren hoe ze moeten naaien. Wanneer de vraag opnieuw werd gesteld of haar kinderen jongens of meisjes zijn, antwoordde u vaag 'alle twee'. Wanneer u gevraagd werd hoeveel jongens en hoeveel meisjes, verklaarde u het niet te weten en enkel te weten dat ze acht kinderen heeft. U wist verder niet wat Maria haar beroep was, hoe Angela en Maria elkaar kenden, wie haar ouders waren en buiten haar broer en zus kende u geen andere familieleden van haar (zie notities CGVS, p. 12, 13). Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over Maria en Angela vaag blijven en u weinig kennis heeft over hun persoonlijk leven. **Aangezien uw moeder goed bekend is met Angelan, u en uw moeder een grote som geld van haar leenden en jullie akkoord gingen om u door haar naar Europa te laten brengen, kan ervan uitgegaan worden dat er enige vorm van vertrouwen aanwezig was. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u niet meer over haar zou weten en dat u niet zou weten hoe Maria en Angela elkaar kenden.**

Ook omtrent **uw eigen beleving** van het akkoord betreffende 'de lening' slaagde u er geenszins in enig inzicht te geven in de manier waarop u over dit toch wel **ingrijpende voorstel** heeft nagedacht. U bleek ten eerste geen andere pogingen te hebben ondernomen om het geld voor de gezondheidszorg voor uw vader bij elkaar te krijgen. Wanneer u werd gevraagd welke pogingen u deed om aan het geld te geraken, verklaarde u dat ze (verwijzend naar Maria) zei dat u niet in Nigeria kon blijven en dat ze u naar een plaats bracht om het geld te verdienen. Er werd u gevraagd of u andere mogelijkheden probeerde om aan het geld te geraken, waarop u ontkennend antwoordde (zie notities CGVS p. 10-11). **Verder stelde u zich ook geen vragen bij het feit dat een voor u totaal onbekende vrouw (supra) u zoveel geld wou lenen en bij de daar aan verbonden reis naar Europa.** Wanneer u gevraagd werd waarom Maria akkoord ging om jullie zo veel geld te lenen, verklaarde u vaag dat het geld nodig was voor uw vader zijn operatie. Er werd u nogmaals gevraagd waarom ze u het geld zou geven, waarop u – ontwijkend- antwoordde dat ze het gaf aan uw moeder en dat ze zeiden dat u het moest terugbetalen (zie notities CGVS, p. 13). Wanneer u gevraagd werd wat u dacht toen ze zeiden dat u naar Italië moest, verklaarde u dat u Nigeria niet wou verlaten. Wanneer u gevraagd werd hoe u reageerde, verklaarde u dat u geen keuze had. U verklaarde verder dat ze zei dat u haar niet kon terugbetalen in Nigeria maar dat ze u naar een plaats zou brengen en u haar zo zou terugbetalen (zie notities CGVS, p. 14, 15). Wanneer u gevraagd werd of u haar gevraagd heeft waarom u daarvoor naar Italië moest, verklaarde u dat ze zei dat u naar 'de plaats' (verwijzend naar Italië) moest en zo het geld moest teruggeven (zie notities CGVS, p. 14). U verklaarde verder ook dat uw broer niet mocht helpen om het geld terug te betalen, dat ze niet wou dat het geld in Nigeria werd verdiend en dat u naar een andere plek moest om het geld te verdienen (zie notities, p. 16). Wanneer u gevraagd werd of u concreet wist wat er u te wachten stond in Italië, ontkende u dit. Wanneer u gevraagd werd of er afspraken werden gemaakt rond het financiële aspect, ontkende u dit. Wanneer u gevraagd werd of er gesproken werd over uw terugkeer naar Nigeria, ontkende u dit. Wanneer u gevraagd werd of u zich daar nooit vragen bij stelde, verklaarde u dat u niemand had om het aan te vragen (zie notities p. 15-16). Wanneer u gevraagd werd of u het op enig moment vreemd vond dat een vrouw die u niet kende u een groot bedrag leende en u naar Italië zou sturen om het geld terug te verdienen, verklaarde u dat het de

afpraak was dat u zo het geld zou teruggeven (zie notities CGVS, p. 16). **Dat u geen enkele bedenking zou hebben gemaakt of u zich nooit enige vragen gesteld zou hebben of twijfels gehad zou hebben wanneer u een groot bedrag van iemand krijgt die u amper kent, wanneer u dit bedrag enkel mag terugbetalen door het te verdienen in Europa, wanneer u een eed moet afleggen dat u zou sterven wanneer u het bedrag van 35.000 Euro niet kan terugbetalen, zonder te weten wat te verwachten bij uw aankomst en zonder zicht op een terugkeer naar Nigeria, is niet aannemelijk te noemen en ondermijnt de geloofwaardigheid van de manier waarop u verklaart het land te hebben verlaten.**

Ten derde wordt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen verder onderuitgehaald door een aantal vage en tegenstrijdige verklaringen.

Bij de DVZ verklaarde u dat uw moeder in 2007 overleed aan de gevolgen van slagen en verwondingen, wat u nadien nog eens bevestigde toen u door de dossierbehandelaar van de DVZ gevraagd werd of uw moeder dan in 2007 overleed (verklaring DVZ, dd.10/01/2018, vraag 13 en vraag 35). In de vragenlijst van het CGVS verklaarde u dan weer dat uw moeder rond september 2010 gedood werd (vragenlijst CGVS, dd.28/2/2018, vraag 5). U verklaarde verder dat uw vader op 7/7/2004 overleed (verklaring DVZ, dd.10/01/2018, vraag 13). Tijdens uw persoonlijk onderhoud met het CGVS, gaf u eerst aan dat uw moeder in januari 2011 overleed en uw vader in 2003 overleed (zie notities CGVS, p.4). Later gaf u dan weer aan dat uw moeder in 2010 overleed (zie notities CGVS, p.6).

U verklaarde verder dat uw moeder u belde om te zeggen dat personen naar haar huis kwamen en ze tegen haar zegden dat u stopte met werken. Toen u gevraagd werd welke mensen u bedoelde, gaf u aan dat u de vrouw bedoelde. Toen u daarop gevraagd werd of 'de vrouw' dan naar het huis van uw moeder kwam, gaf u dan weer aan dat ze een persoon stuurde. Toen daarop gevraagd werd wie ze naar uw moeder stuurde, gaf u vaag aan dat ze zei dat ze iemand van het dorp stuurde (zie notities CGVS, p.6).

Bovenstaande tegenstrijdigheden en vaagheden betreffende de bedreigingen van - en de moord op uw moeder door de entourage van Maria ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen, daar dit cruciale elementen in uw asielrelaas zijn. De bedreigingen van uw moeder zetten u immers aan om in de prostitutie te gaan en het feit dat u stopte met uzelf te prostitueren was dan weer de aanleiding voor de moord op uw moeder.

Ten vierde wordt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen verder onderuitgehaald door uw verklaringen betreffende de nasleep van uw beweerde problemen in Italië.

In de eerste plaats heeft u **sinds 2009 geen enkel nieuws meer ontvangen van Maria of van haar familie** (zie notities CGVS, p. 19-20). Wanneer u gevraagd werd of ze nog in leven is, bevestigde u dit. Wanneer u gevraagd werd hoe u dat weet, verklaarde u dat u dat wist voordat u wegging van haar broer Festos (in 2009) en dat ze populair is. Er werd u gevraagd of ze nog steeds op zoek is naar u, wat u bevestigde. Wanneer u gevraagd werd hoe u dat weet, verklaarde u dat jullie de afspraak hadden dat ze u zou vermoorden als u terug zou komen naar Nigeria (zie notities CGVS, p. 20). U slaagde er niet om concreet aan te geven dat Maria nog steeds naar u op zoek is en u wilt vermoorden. **Niets wijst er dan ook op dat de vrees die u aanhaalde ten opzichte van Maria, indien hier al enige geloof zou worden aan gehecht, nog zou actueel zijn.** U heeft immers al bijna tien jaar niets meer van Maria of haar broer vernomen en u heeft ook van niemand vernomen dat ze nog steeds naar u op zoek zijn. **Daarnaast was u in staat om gedurende zes jaar in Italië in Reggio Nell'Emillia te wonen zonder benaderd of gecontacteerd te worden door Maria of door haar broer Festos, terwijl Festos daar ook woonachtig was**(zie notities CGVS, p. 18). U verklaarde dat u in 2010 tegen Festos zei dat u het werk niet meer wou doen en vervolgens bij vrienden in Reggio Nell'Emillia ging wonen. U verklaarde dat hij u belde om te zeggen dat hij uw broer en moeder zou vermoorden, waarna u uw nummer wijzigde. U zou daarna niets meer van hem vernomen hebben (zie notities, p. 19-20). Aangezien u jarenlang kon wonen in dezelfde stad als Festos, de broer van Maria, zonder gecontacteerd of benaderd te worden en zonder problemen te kennen, is het **weinig waarschijnlijk dat u daadwerkelijk gevisieerd zou worden.**

Verder verklaarde u dat in 2010 uw broer het dorp verliet en naar Benin-City ging. Wanneer u gevraagd werd of het daar wel veilig was voor hem, bevestigde u dit.

Er werd u gevraagd waarom ze u zouden lastigvallen en hem niet, waarop u antwoordde dat u het geld moest betalen. Dit is een vreemde redenering aangezien u beweerde dat uw moeder vermoord werd omwille van u, uw broer om dezelfde reden het dorp moest verlaten, en u verklaarde dat Maria dreigde uw familie te vermoorden als u het werk als prostituee niet voortzette (zie notities CGVS, p. 20). Wanneer u gevraagd werd of u zich niet op een andere plaats in Nigeria kon vestigen, verklaarde u dat u ook op andere plaatsen gevaar loopt omdat Maria 'populair' is. Wanneer u gevraagd werd wat u daarmee bedoelde, verklaarde u dat ze geld heeft, mensen kent en mensen voor haar werken. Wanneer u gevraagd werd hoe u dat weet, verklaarde u opnieuw vaag en algemeen dat ze geld heeft en er dus mensen voor haar werken. Wanneer u gevraagd werd hoe u weet dat Maria gekend is, antwoordde u weinig concreet 'ik weet dat'. U werd geconfronteerd met het feit dat u Maria niet eens kende, waarop u louter bevestigend antwoordde dat u haar niet kende en dat ze de vriendin is van uw moeders vriendin. Wanneer u geconfronteerd werd met de bedenking dat u de andere kant van het land zou wonen, antwoordde u –vaag- dat denkt dat het nog altijd een probleem zou zijn (zie notities p. 20). **Het feit dat Maria zou weten waar u bent en u vervolgens zou vermoorden berust dan ook louter en alleen op veronderstellingen van uwentwege.**

Daarnaast kan er vanuit gegaan worden dat iemand die daadwerkelijk slachtoffer van mensenhandel en gedwongen prostitutie werd, zich kan beroepen op de Nigeriaanse autoriteiten. Er dient immers volledigheidshalve op gewezen te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Seks trafficking of women – okt 2015) blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blijk heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. **Zodoende is er geen reden om te stellen dat u zich niet opnieuw in Nigeria zou kunnen vestigen. Het feit dat u gedurende meer dan acht jaar zelfstandig in Europa verbleef toont aan dat u wel degelijk over de nodige daadkracht beschikt om hier in te kunnen slagen.**

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Anambra te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Anambra actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Anambra aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongegrondheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

U legde een geboortetest neer van uw dochter S. O.A., uitgereikt op 18 november 2015 door de Italiaanse autoriteiten. U legde een geboortetest neer van uw zoon Excellent E.S., uitgereikt op 21 februari 2017 door de Duitse autoriteiten.

Uw advocaat legde op 14 april 2018 een kopie van de geboortetesten van uw kinderen neer (zie supra). Hij legde ook een rapport neer van de Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation neer (Nigeria: COI compilation on Human Trafficking). Dit rapport betreft de algemene situatie betreffende mensenhandel in Nigeria, hetgeen hier niet betwist wordt, maar vormt echter geen bewijsstuk voor uw bewering zelf slachtoffer van mensenhandel te zijn, laat staan dat het uw vrees voor vervolging door Maria en haar entourage bij terugkeer naar Nigeria aantoont. Het is dan ook niet van dien aard dat het bovenstaande vaststellingen kan wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster beroept zich in een enig middel op navolgende schendingen:

“ -schending van de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 en 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

-schending van de artikel 48/4 en 48/5 van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met de artikelen 2 (recht op leven) en 4 (verbod van foltering en van onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen), 18 (recht op asiel) en 19 (verbod op refoulement) van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000 in werking getreden op 1 december 2009 en met artikel 15, c) van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking);

-schending van artikel 48/7 van voormelde Wet van 15 december 1980;

-schending van het beginsel van behoorlijk bestuur in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht en artikel 62, §1 van voormelde Wet van 15 december 1980 en de samenwerkingsplicht uit artikel 48/6 van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 41 (recht op behoorlijk bestuur) van het voormelde Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000.”

2.2.2. Verzoeksters verweer luidt:

“De kern van de vrees van verzoekende partij steunt niet op één van de vijf redenen in de zin van artikel 48/3 van voormelde Wet van 15 december 1980 juncto artikel 1, A(2) van het Verdrag betreffende de

status van vluchtelingen van 28 juli 1951 zoals gewijzigd maar steunt op de grond van de ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon als slachtoffer van mensenhandel zoals hiervoor beschreven.

Verwerende partij kan niet ernstig voorhouden dat verzoekende partij onvoldoende kritisch was bij het sluiten van de "lening" en geen poging deed om het geld noodzakelijk voor de hartoperatie van haar vader op een andere manier bijeen te krijgen omdat het geld onmiddellijk nodig was en de dokter die de operatie uitvoerde dat er reeds te lang gewacht was voor de ingreep waardoor de vader overleed (zie hoger).

De recruteester "Maria" is zover bekend als dat een persoon met slechte bedoelingen wil bekend zijn (vergelijk de concrete gegevens uit het vonnis van de REA Brussel als illustratie van hoe het er in de realiteit aan toe gaat en deze personen er niet voor terugdeinzen om valse identiteiten aan te nemen en spreken met list en bedrog, zie stuk nr. 5). Verzoekende partij vertelde wast zij weet en dit kan haar daarom niet verweten worden.

De verhaallijnen van de verklaringen van verzoekende partij komen overeen met de specifieke en algemene informatie in de zin van artikel 48/6, § 4, c) van de Immigratiewet van 15 december 1980 zoals gedocumenteerd in het rapport van de Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation ((ACCORD), Nigeria: COI Compilation on Human Trafficking , december 2017, <http://www.refworld.org/docid/5a79c7114.html>, stuk nr. 6.4).

Verzoekende partij legt verschillende artikels uit de krant neer die aantonen dat Belgische autoriteiten de seksuele uitbuiting van Nigeriaanse jonge vrouwen in Europa (daarinbegrepen Italië) kwalificeren als slavernij (zie stuk nr. 3) waarbij niet alleen zij worden bedreigd en mishandeld maar ook de familie van de slachtoffers (zie stuk nr. 4) zoals ook het geval is voor verzoekende partij (zie hoger). Stuk nr. 5 documenteert concreet verhaallijnen van andere Nigeriaanse jonge vrouwen als slachtoffers volkomen parallel met de verhaallijnen van verzoekende partij (contractering onder list, voodoo praktijken om het contract te bezegelen, reisroute: Nigeria-Libië-Middellandse zee-route-Italië, te betalen schuld, seksuele uitbuiting, geweldplegingen op de persoon en de familie van de betrokkenen bij niet nakoming van het contract). Verzoekende partij is hierdoor wel degelijk geloofwaardig.

Uit het ACCORD-rapport blijkt dat de nationale overheden ondanks vermeerdere inspanningen niet in staat zijn om op systematische en voortdurende wijze haar onderdanen te beschermen tegen de toename van de mensenhandel in haar onderdanen voor de seksindustrie en door corruptie daarbij betrokken is (zie stuk nr. 6.4, Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), Nigeria: COI Compilation on Human Trafficking , december 2017, <http://www.refworld.org/docid/5a79c7114.html>, pp. 11 en 60) waarmee vaststaat dat verzoekende partij niet kan rekenen op een afdoende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2, al. 2 van de Wet van 15 december 1980 ondanks de bestaande Nigeriaanse wetgeving (zie ook stuk nr. 6.4, ibidem, pp. 11 en 38).

Haar verhaal is hiermee aannemelijk. Elk motief van verwerende partij als zou verzoekende partij met betrekking tot haar reisweg en redenen om naar Europa te komen niet geloofwaardig zijn is hiermee kennelijk niet ernstig.

Om deze en voorgaande redenen kunnen de motieven de bestreden beslissing niet schragen.

Schending van de motiveringsplicht.

Verwerende partij kende het voorgaande omdat zij daartoe de nodige documentatie ontving (zie stuk nr. 6) minstens had zij dit moeten weten door zorgvuldig de meest recente pertinente informatie (het neergelegde rapport) te raadplegen. Doordat verwerende partij zich baseert op oudere bronnen en niet op het laatste en neergelegde rapport handelde verwerende partij onzorgvuldig.

Schending van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoekende partij heeft hiervoor aangetoond dat zij reeds hardheidsdrempeloverschrijdende mishandelingen (levensbedreigende zeereis, seksuele uitbuiting, bedreiging en geweld op de persoon en de familie) in de zin van artikel 48/4 van voormelde Wet van 15 december 1980 en artikel 4 van het voormelde Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000.

Schending van artikel 48/7 van voormelde Wet van 15 december 1980.

Verzoekende partij heeft alle nodige elementen ter staving van haar asielaanvraag zo snel als mogelijk voorgelegd (art.48/6, § 1, al. 1 van voormelde Wet van 15 december 1980) en zo goed als zij kon haar medewerking daarbij verleend in overeenstemming met artikel 48/6, § 1, al 4 van voormelde Wet van 15 december 1980 zoals hieronder blijkt.

Verzoekende partij diende bij haar aankomst in Italië een asielaanvraag in waardoor verwerende partij niet redelijkerwijze kan motiveren dat zij wachtte om de internationale bescherming te vragen. Verzoekende partij diende ook een onmiddellijk een asielaanvraag in Duitsland in maar mocht nadat zij in het ziekenhuis voor de bevalling van haar tweede kind niet meer terug naar het centrum vanwaar zij naar het ziekenhuis was gegaan waardoor zij geen adres had om de convocatie voor het interview in het kader van haar asielaanvraag te ontvangen en waardoor de Duitse asielinstanties ingevolge haar afwezigheid een technische beslissing nam. Bij haar aankomst kort daarop in België heeft verzoekende partij onverwijld de internationale bescherming gevraagd.

Het motief dat verzoekende partij hiermee laattijdig om internationale bescherming vraagt is hiermee kennelijk niet ernstig en kan de betreden beslissing niet schragen.

Verzoekende partij legde daarbij de stukken die zij bezat tot staving van haar verklaringen neer: (...)

De documenten bevestigen de aankomst in Italië en de passage in Duitsland zoals door verzoekende partij werd verhaald.

Alle overige motieven die in de bestreden beslissing worden aangehaald worden om voorgaande redenen irrelevant of kennelijk foutief.

Schending van de motiveringsplicht.

(...)".

2.1.3. Verzoekster voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- artikel De Standaard 13.01.2018, *"Politie slaat alarm: Jonge meisjes verkopen hun lichaam voor amper 5 euro"*;
- artikel De Standaard 31.05.2018, *"Leden Nigeriaans prostitutienetwerk krijgen celstraffen tot veertien jaar"*;
- vonnis Nederlandse REA Brussel, strafzaken 28.03.2018, uittreksel;
- aangetekende brief van mr. Lips aan CGVS van 17 april 2018;
- rapport Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), Nigeria: COI Compilation on Human Trafficking, december 2017, <http://www.refworld.org/docid/5a79c7114.html>, uittreksel;

2.2.1. De Vreemdelingenwet voorziet in artikel 48/3, § 4 de gronden voor vervolging om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus.

Hieromtrent stelt verzoekster in het verzoekschrift: *"De kern van de vrees van verzoekende partij steunt niet op één van de vijf redenen in de zin van artikel 48/3 van voormelde Wet van 15 december 1980 juncto artikel 1, A(2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 zoals gewijzigd maar steunt op de grond van de ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon als slachtoffer van mensenhandel zoals hiervoor beschreven."*

Verzoekster, die in het enig middel evenmin de schending inroept van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, beroept zich op de *"ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon (...)"* waaruit kan afgeleid worden dat zij stelt in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus (en niet de vluchtelingenstatus). Derhalve wordt voorliggend verzoekschrift beoordeeld vanuit artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2.1. Omtrent het tijdstip van het verzoek tot internationale bescherming door verzoekster stelt de bestreden beslissing: ***"Ten eerste dient te worden vastgesteld dat u pas lang nadat u volgens uw verklaringen in de prostitutie gedwongen werd (2007) en na de beweerde moord op uw moeder nadat u stopte met zich te prostitueren (2010) een verzoek om internationale bescherming indiende."***

U verklaarde dat u in januari 2005 Italië binnenkwam en u diezelfde maand een verzoek om internationale bescherming indiende (verklaring DVZ, dd.10/1/2018, vraag 22). Er werd een weigeringsbeslissing genomen in het kader van uw verzoek om internationale bescherming (gehoor CGVS, p.23). Eind 2005 zou u voor het eerst vernomen hebben dat u zich in Italië zou moeten prostitueren (gehoor CGVS, p.17). Twee jaar lang weigerde u om als prostituee aan de slag te gaan, maar nadat uw moeder in 2007 geslagen werd, prostitueerde u zich gedurende drie jaar.

In 2010 weigerde u opnieuw u te prostitueren, waarop uw moeder gedood werd door het netwerk van Maria, de persoon die u in de prostitutie dwong (gehoor CGVS, p.18-19). U diende echter geen nieuw verzoek om internationale bescherming in te Italië. In december 2016 reisde u van Italië naar Duitsland, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. U bent toen niet naar uw interview gegaan omdat u moest bevallen. Daarop moest u het opvangcentrum verlaten, waardoor u in november 2017 naar België reisde, waar u op 21 november 2017 opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende (verklaring DVZ, dd.10/1/2018, vraag 37). Van iemand die een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft bij terugkeer naar haar land van oorsprong, kan men verwachten dat ze ook onmiddellijk na het ontstaan van deze vrees een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat u dit niet deed en wachtte – en dit zelfs pas deed twaalf jaar nadat u voor het eerst te horen kreeg dat u zich in Italië moest laten prostitueren, tien jaar nadat uw moeder in Nigeria mishandeld werd door het netwerk van Maria, de persoon die u in de prostitutie dwong én zeven jaar nadat uw moeder in Nigeria gedood werd door het netwerk van Maria, de persoon die u in de prostitutie dwong –, toont aan dat uw vrees voor vervolging niet van die aard was om de bescherming van de Europese autoriteiten aan te vragen."

Verzoeksters verweer inzake haar situatie in Italië en Duitsland kan niet worden aangenomen als goede reden voor het nalaten om tijdig een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Verzoekster diende volgens haar verklaringen een verzoek om internationale bescherming in Italië in 2005 en kreeg een negatieve beslissing (gehoor CGVS, p. 23). De bestreden beslissing poneert over de daaropvolgende periode tot heden terecht: *"In 2010 weigerde u opnieuw u te prostitueren, waarop uw moeder gedood werd door het netwerk van Maria, de persoon die u in de prostitutie dwong (gehoor CGVS, p.18-19). U diende echter geen nieuw verzoek om internationale bescherming in te Italië. In december 2016 reisde u van Italië naar Duitsland, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende. U bent toen niet naar uw interview gegaan omdat u moest bevallen. Daarop moest u het opvangcentrum verlaten, waardoor u in november 2017 naar België reisde, waar u op 21 november 2017 opnieuw een verzoek om internationale bescherming indiende."*

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert haar land te zijn ontvlucht vanwege een reëel risico op ernstige schade en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer zij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekster naliert dit te doen en (vanaf 2010) gedurende minstens zes jaren talmde alvorens zulk verzoek in te dienen in Duitsland, vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoeksters algehele geloofwaardigheid. Dit klemmt des te meer aangezien verzoekster ingevolge haar persoonlijk gedrag nadien naar België doorreisde om hier een verzoek tot internationale bescherming in te dienen; verzoekster toont immers niet concreet aan dat haar zwangerschap in Duitsland het haar onmogelijk maakte om op gangbare wijze de asielpprocedure in Duitsland te doorlopen.

2.2.2.2. Verzoekster verwijst naar *"de ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon als slachtoffer van mensenhandel"*. De Raad merkt op dat het onderdeel *"ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon"* zich situeert in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, § 2, c) heeft daarenboven betrekking op ernstige schade ingevolge *"willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit het verzoekschrift kan echter afgeleid worden dat verzoeksters aangevoerd risico op ernstige schade het gevolg zou zijn van een gewapend conflict. Het onderdeel van de bestreden beslissing inzake artikel 48/4, § 2, c) ten aanzien van de regio van herkomst (de staat Anambra) wordt niet concreet weerlegd of aangevochten; derhalve wordt dit door de Raad overgenomen. De schending van artikel 48/4, § 2, c) is niet aangetoond.

2.2.2.3. Verzoekster voert aan slachtoffer van mensenhandel te zijn ingevolge de lening die ze afsloot voor haar vertrek uit Nigeria in 2004 (gehoor CGVS, p.3). Verzoekster dient overeenkomstig artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet aan te tonen dat in haar hoofde feiten en omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer zij naar het land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het is ingevolge artikel 48/4, § 1 ook vereist dat zij zich niet onder de bescherming van haar land kan of, wegens dat risico, wil stellen.

Zulks houdt ook in dat het aangevoerde reëel risico op ernstige schade actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus onder meer steunen op alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van dit oordeel (cf. artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet).

Omtrent de actualiteit van verzoeksters aangevoerde vrees ten aanzien van de personen bij wie een lening werd afgesloten, stelt de bestreden beslissing:

"Ten vierde wordt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen verder onderuitgehaald door uw verklaringen betreffende de nasleep van uw beweerde problemen in Italië.

*In de eerste plaats heeft u sinds 2009 geen enkel nieuws meer ontvangen van Maria of van haar familie (zie notities CGVS, p. 19-20). Wanneer u gevraagd werd of ze nog in leven is, bevestigde u dit. Wanneer u gevraagd werd hoe u dat weet, verklaarde u dat u dat wist voordat u wegging van haar broer Festos (in 2009) en dat ze populair is. Er werd u gevraagd of ze nog steeds op zoek is naar u, wat u bevestigde. Wanneer u gevraagd werd hoe u dat weet, verklaarde u dat jullie de afspraak hadden dat ze u zou vermoorden als u terug zou komen naar Nigeria (zie notities CGVS, p. 20). U slaagde er niet om concreet aan te geven dat Maria nog steeds naar u op zoek is en u wilt vermoorden. **Niets wijst er dan ook op dat de vrees die u aanhaalde ten opzichte van Maria, indien hier al enige geloof zou worden aan gehecht, nog zou actueel zijn.** U heeft immers al bijna tien jaar niets meer van Maria of haar broer vernomen en u heeft ook van niemand vernomen dat ze nog steeds naar u op zoek zijn. **Daarnaast was u in staat om gedurende zes jaar in Italië in Reggio Nell'Emilia te wonen zonder benaderd of gecontacteerd te worden door Maria of door haar broer Festos, terwijl Festos daar ook woonachtig was**(zie notities CGVS, p. 18). U verklaarde dat u in 2010 tegen Festos zei dat u het werk niet meer wou doen en vervolgens bij vrienden in Reggio Nell'Emilia ging wonen. U verklaarde dat hij u belde om te zeggen dat hij uw broer en moeder zou vermoorden, waarna u uw nummer wijzigde. U zou daarna niets meer van hem vernomen hebben (zie notities, p. 19-20). Aangezien u jarenlang kon wonen in dezelfde stad als Festos, de broer van Maria, zonder gecontacteerd of benaderd te worden en zonder problemen te kennen, is het **weinig waarschijnlijk dat u daadwerkelijk geviséerd zou worden.**"*

Verzoekster brengt in het verzoekschrift geen elementen aan waaruit kan blijken dat verzoekster actueel nog in de negatieve belangstelling staat van "Maria" of haar familie. De Raad neemt voormelde motivering van de bestreden beslissing over.

2.2.2.4. Inzake de houding van de Nigeriaanse autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van mensenhandel stelt de bestreden beslissing:

*"Daarnaast kan er vanuit gegaan worden dat iemand die daadwerkelijk slachtoffer van mensenhandel en gedwongen prostitutie werd, zich kan beroepen op de Nigeriaanse autoriteiten. Er dient immers volledigheidshalve op gewezen te worden dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier (EASO – Country of Origin Information Report, Nigeria, Seks trafficking of women – okt 2015) blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blijk heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen, verspreid over het land. De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over opvangtehuizen waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. **Zodoende is er geen reden om te stellen dat u zich niet opnieuw in Nigeria zou kunnen vestigen. Het feit dat u gedurende meer dan acht jaar zelfstandig in Europa verbleef toont aan dat u wel degelijk over de nodige daadkracht beschikt om hier in te kunnen slagen.**"*

Verzoeksters algemene verwijzing naar een rapport van ACCORD dat dateert van latere datum dan de informatie van verweerder kan de voormelde motivering, die onder meer concreet rekening houdt met het achtjarig (illegaal) verblijf in Europa van verzoekster, niet dienstig weerleggen. De meer recente informatie toont niet concreet aan dat de informatie waarop verweerder zich beroept niet meer zou gelden.

2.2.2.5. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster door haar laattijdig verzoek om internationale bescherming niet geloofwaardig maakt dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt; tevens blijkt dat dit vermeend risico niet actueel is. Evenmin toont verzoekster aan dat zij hiertegen geen bescherming zou kunnen krijgen.

Het bijbrengen van persartikels van De Standaard en een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg kan niet leiden tot een andere oordeelsvorming omdat ze geen concrete betrekking hebben op haar persoon.

2.2.2.6. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS